

சிறப்பிதழ்
Special Issue

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

20 மார்ச் 2021
04th March 2021

ISSN : 2321 - 984X

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Tamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-1) Journal

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - 2021

சிறப்பிதழ் : தமிழ்த்துறை,
ந.க.ம. கல்லூரி,
பொள்ளாச்சி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆளுமை

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்

Special Issue Editor

முனைவர் ம. சித்ரகலா

உதவிப்பேராசிரியர்

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

13 பகுதி-2
Part -2

அகநானூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில் ஆளுமை வெளிபாடு

ம.காயத்ரி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் இலக்கியத்துறை,
நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அகநானூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில் ஆளுமை வெளிபாடு என்ற தலைப்பிலான ஆய்வுக்கட்டுரையில் முன்னுரை, வாடை, இரவுக்குறி இடையீடு, அலர், போன்ற துணைத் தலைப்புகளில் இக்கட்டுரை ஆராயப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையின் நிறைவாக முடிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

தமிழரின் தலை இலக்கியமாய், தன்னிகரற்ற செவ்விலக்கியமாய்த் தரணியில் தமிழின் புகழ்பாடும் ஒப்பற்ற படைப்பாய் விளங்குவது சங்க இலக்கியம் ஆகும்.

சங்க இலக்கியத்தைத் தாய்மை இலக்கியம் என்று மொழிவது மிகப் பொருத்தமானது. ஏனெனில் அதுதான் பிற்காலத்தில் இலக்கியத்துக்குத் தலையுற்றாய்த் திகழ்வது இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாக இருந்தால், சங்க இலக்கியமே தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வாய்த்த அடிப்படை இலக்கியம் ஆகும். தமிழ் மண்ணின் மணம் கமழும் தனிப்பெரும் சிறப்பு சங்க இலக்கியத்தின் பெருமை மிக்க அடையாளம் எனலாம்.

அகநானூற்று முன்று பகுதியாக உள்ளது. அவை முறையே களிற்றியானை நிரை, மணிமிடைபவளம், நித்திலக்கோவை என்பதாகும். ஆண் யானையைப் போன்று கம்பீரமாக அசைந்து, அசைந்து செல்லும் இயல்புடைய செய்யுள்களுக்கு களிற்றுயானை

நிரை என்றும், மாணிக்கம் போன்ற சொற்களும், பவளம் போன்ற மொழிகளும் கலந்து இயைபும் செய்யுட்களுக்கு மணிமிடைப்பவளம் என்றும், முத்து போன்ற ஒரே வகையான சொற்களால் அமைந்த பாடல்களை நித்திலக்கோவை என்றும் பிரித்துள்ளனர். அகநானூற்று பாடல்களை திணையின் அடிப்படையிலும் எண்முறை ஒழுங்கோடு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மருதத்திணைப் பாடல்களுக்கென்று வைப்புமுறையானது 06, 16, 26, 36 அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் மருதநிலமும் அந்நிலம் சார்ந்த வாழ்வியலும் சிறப்பாகப் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மானுட வரலாற்றில் பேரரசுகளின் தோற்றத்திற்கு ஏதுவாக அமைந்ததும் மருதநிலமே. மருதத்திணைக்கேற்ப முப்பொருள் கோட்பாட்டுத் தன்மையில் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் அமைந்துள்ளன. ஆளுமை என்பது ஒருவருடைய ஒழுங்கமைதியை வெளிப்படுத்தும் பாங்கான எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நடத்தைகள் ஆகிய பண்பு நலன்களை வெளிப்படுத்தும் செயல்களாக அமைகின்றன. அவ்வகையில் அகநானூற்று மருதத்திணையில் அமைந்த தலைவன், தலைவியின் ஒழுக்கங்களோடு மன்னர்களின் செயல்களும் ஒன்றிய நிலையை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றன.

வாடை

தான் மேற்கொண்ட வினையை முடித்துத் திரும்புகிறான் தலைவன். இச்செய்தியைக் கேட்ட தலைவி, தன்னை

வருத்திய வாடை இனி தோற்று ஓடும் எனக் கூற வந்தவன், கரிகால் சோழனின் வாகைப் புறங்கலை வெற்றியை உவமை காட்டுகின்றான். கரிகால் சோழனோடு போர் செய்வதற்கு ஒன்பது மன்னர்கள் வாகைக் களத்தில் ஒன்று கூடி செருக்குடன் நின்றனர். படைவளம் நிறைந்த கரிகால் சோழன் வருகின்றான் என்று கேள்விப் பட்டதும், அவன் முன் நிற்க மாட்டாதவராய், அவ்வென்பது அரசர்களும் தத்தம் வெண்கொற்றக் குடைகளைப் போட்டு விட்டு ஓடிப் போயினர். இச்செய்தியைத் தலைவி வாடையை நோக்கிக் கூறுவதாய் அமைத்துள்ள பாடலில், வாதையே தருக்குற்று, கொடுமைப்படுத்தும், நீ தலைவன் விரைந்து வந்தால் ஓட வேண்டிவரும். தோற்று ஓடாது பெருமிதமாக இப்போதே ஓடி ஒளிக என்று வாதையது தோல்விக்கு ஒன்பது மன்னர்களின் தோல்வியை உவமை ஆக்கி தலைவி எடுத்துரைப்பதை,

“செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின் விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடைநன்மான்

.....
பீடில் மன்னர் போல்

ஒடுவை மன்னால் வாதைநீ எமக்கே”

(அகம்.பா.126:15-22)

என்ற பாடலில் தலைவியின் ஆளுமைப் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

வாடை

இரவுக்குறி இடையீடு

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபடும் தலைவனும் தலைவியும் பகற்பொழுதில் குறியிடம் அமைத்துச் சந்திப்பார். பகற்குறியில் சந்திக்க இயலாதபொழுது இரவுக்குறியில் சந்திப்பது உண்டு. ஆனால் தலைவன் குறியிடத்திற்குத் தலைவி வர இயலாத நிலையைச் சிறைப்புறத்தானாக நிற்கும் தலைவன் கேட்குமாறு, தான் அடைந்த

துன்பங்களைத் தோழியிடம் தலைவி எடுத்துரைக்கும் பாங்கானது ஆளுமைப்பண்பு நிறைந்ததாக அமைகின்றது.

ஆரவாரத்தினையுடைய ஊரில் விழா நடைபெறவில்லை என்றாலும் உறக்கம் கொள்ளாது, ஊர் உறங்கினாலும் உரத்த குரலில் பேசும் கொடிய சொற்களைக் கொண்ட நம் தாய் உறங்கமாட்டாள். அன்னை உறங்கினாலும், உறங்காத கண்களைக் கொண்ட ஊர்க்காவலர்கள் உறங்கினாலும், அகன்ற வானத்தின்கண் திங்கள் தோன்றிப் பகல்போல் ஒளி செய்யும், அத்திங்கள் மறைந்தாலும், எலியை இரையாகக் கொள்ளும் வலிய வாயினையுடைய கூகை உறங்காமல் குழறத் தொடங்கும், பொந்தில் வாழும் அக்கூகை உறங்கினாலும், மனையில் வாழும் கோழிச்சேவல் தன் குரலை எழுப்பிக் கூவும், ஒருநாள் இவை எல்லாம் உறங்கின காலத்தும் என்னிடத்தினின்று பிரிந்து நிலையில்லாத நெஞ்சினையுடைய தலைவரோ வாராது ஒழிவார் என்பதை,

“அரிபெய் புட்டில் ஆர்ப்பப் பரிசிறந்து ஆதி போகிய பாய்பரி நன்மா நொச்சி வேலித் தித்தன் உறந்தைக் கல்முதிர் புறங்காட்டு அன்ன பல்முட் டின்றால் தோழி நம்களவே”

(அகம்.பா.122:19-23)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்விடத்தில் தித்தனது காவற்காட்டின் அருமையை உவமையாக தலைவி எடுத்துரைப்பதன் மூலம் ஆளுமைப்பண்பு வெளிப்படுகின்றது.

அலர்

தலைவன், தலைவியரது களவொழுக்கத்தால் ஊரில் அலர் எழுவது இயற்கை. தலைவனது பரத்தைமை ஒழுக்கத்தால் கற்பு வாழ்க்கையிலும் ஊரில்

அலர் எழும். ஊர்ப்பெண்கள் கூடிப்பேசும் இவ்வலருக்குப் போர்க்கள ஆரவாரங்கள் உவமையாக அமைவதினை, போரில் வல்லவனான பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், கூடற்போர்க்களத்தில், தம்முள் ஒன்றுசேர்ந்து போருக்கு எழுந்த சோழர் ஆகிய இருபெரும் வேந்தர்தம் சேனைகள் கலங்குமாறு தாக்க, அவர்கள் தம் போர் முரசங்களை விடுத்துப் புறமுதுகிட்டு ஓடினர். அதைக் கண்ட பாண்டியனின் வீரர்கள் ஆரவாரம் செய்ததைவிட, பரத்தையுடன் தலைவன் நீராடினான் என்பதினால் ஊரில் அலர் பெரிதாக எழுந்ததை,

“எ.குடை எழில்நலத்து ஒருத்தியொடு
நெருரை
வைகுபுறம் பொதிந்து யாங்காப்பவும்
கையிகந்து
அலர்ஆகின் றால்தானே மலர்தாரை
மையணி யானை மறப்போர்ச் செழியன்
.....
ஒருபுறம் கண்ட ஞானறை
ஆடுகொள் வியன்களத்து ஆர்ப்பினும்
பெரிதே” (அகம்.பா.116: 09-19)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்விடத்தில் பாண்டிய மன்னனின் போர் வெற்றியினைப் பறை சாற்றியும், தலைவன் தலைவியின் அலர் வெளிப்பாடுடன் ஒப்புமையும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

கரிகால் வளவன் பெரும்புகழ் கொண்டவன், வலிமை நிறைந்தவன், அவன், வெண்ணிவாயில் என்னும் இடத்தில் அவனொடு மாறுகொண்டு எழுந்த மன்னர்களின் வீரமுரசம் வீழ்ந்துபடப் போரிட்டான். பதினொரு வேளிருடன் இருபெரும் வேந்தரும் நிலைகுலைய, அவரது மிக்க வலிமையைக் கெடுத்து அவரை வென்ற நாளில், அட்ட மன்னரால் அமுந்தூரில் எழுந்தது. அமுந்தூர், கரிகாலனின் தாய் பிறந்த ஊர். நாட்டாட்சி பெறும்முன் கரிகாலன் அங்கு வாழ்ந்திருந்தான்

என்னும் வரலாற்றுச் செய்தி. தலைவனது பரத்தனையால் எழுந்த அலருக்கு உவமையாகக் கூறப்படுவதினை,

“போதுஆர் சுந்தல் நீவெய் யோனொடு
தாதுஆர் காஞ்சித் தண்பொழில் அகல்யாறு
.....
மொய்வலி அறுத்த நானறை
தொய்யா அமுந்தூர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே”
(அகம்.பா.246: 05-14)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்விடத்தில் கரிகால்வளவனின் பேராற்றலை அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

சங்க பாடல்களின் மூலம் தலைவன், தலைவியின் ஒழுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் மன்னர்களின் அரசியல் சூழலையும் வரலாற்று செய்திகளையும் ஆளுமையாக வெளிப்படுத்தி இருக்கும் தன்மையை அறியமுடிகின்றன.

□□□